

Fekete Vince

Vargaváros

Csendes délelőtt

Messziről dadogni kezd a malom gőzgépe,
szekerek zaja hallik, szomszédok rekedt hangja
a kerítések fölött, jó reggelt, jó reggelt, kakaskukorékolás,
malacsvalkodás, sajtárok, vizesedények zörgése,
kapunyikorgás, kutyaugatás, kéményeken száll
a füst, műhelyekben gyújtanak alá a cserfőző katlanok alá,
fő az enyv, forrósodik a vasaló, a rosszkedvű segéd
nyaklevese az inas tarkóján, már asszonyok topognak
a hóharmatos piacon a kosaraikkal, parasztok istenkednek,
csizmaorrukat csapdossák az ostornyéllal, pecsenyesütők
élesztik a parazsat a rostély alá, rostélyra kerül az első
kolbász, flekkenhús, jönnek a csizmadiák is szuszogva,
vállukon hosszú rudakon csizmák himbálóznak,
kirakodnak a fazekasok és a szűrösök, deszkát
gyalulnak, bőrt csereznek, posztót ványolnak,
a cukrászdában kapucínert isznak a fináncok,
koldusok kéregetnek, kántortanítók nádpálcája
suhog, a táncmester tükör előtt próbálja az
új figurát, veri a dobját a városháza dobosa,
hirdetés, figyelem, figyelem, a tiszteletes úr
a méhesben dohog, a plébános a plajbászt
próbálgatja, az ács egyenest lát a fenyőgerendán,
kovácsok fújtatnak, kél a kovász, kemencét
hevít a pék, cserépkancsók, tölgyfa hordók,
deszkák, szekérkerék, csizmák, cipellők,
degenyeg a hátsó sorokban a szekérkeréknek,
a fotográfus masinája előtt díszben a család,
apuka, anyuka és a hat kopasz gyerek, suhognak
a kaszák a határban, jönnek a cserépkorsóikkal
meztláb a borvizesek, a korzón futkos az újságos,
szenzációóóó, szenzációóóó, lelőtték ferenc ferdinándot,
ötlábú csürke született, jó idő van, derűsen süt a
nap, de már halkán szél nyöszörögteti a tornác deszkáit,
az ereszeket, a kerítéseket, vihar készül, nem csápol, nem
csapdos, csak hirtelen megérkezik, elered az eső,
örvényleni kezd, kavarogni, visz, seper magával
mindent...

Átmenetileg

Kívülről kell-e fújnunk vajon, hogy a kemény telek, a huzamos ideig tartó, még a lelkekben is óriásjégcsapokat termelő rettenetes mínuszok? Hogy a szervezetünket és a kedélyállapotunkat, satöbbi, satöbbi... Mantráznunk kell-e folyamatosan? Hogy helytelenül, hogy sokat és egysikúan? És a nyitást az újra, a változást, a változtatást óhajtó, vágyó, követelő ént igen-e? És az erre való képtelenséget? Hogy fel kell magunkat frissítenünk ilyenkor! Hogy tavasszal, de minden időszakban mit, hogy, hogyan! Minél több mézet például! Mert lám, hányféle ásvány található az ember vérében, s a mézben ebből huszonkettő a huszonnégyből! Komplex ásványi turmix! S hogy vásároljunk megbízható helyen jó házi mézet, ezt pedig keverjük finoman, gyöngéden, alaposan jó házi szilvapálinkába? Hogy napi fél liter bőven elég ennek a kortyolgatásából, hogy kitűnően érezzük magunkat a bőrünkben? Hogy a pálinkát váltogatni lehet házi borral, lehet ez akár pityókabor is? De az istenért fel ne forraljuk, mert a méz hatóanyagai rögtön megsemmisülnek!

És fogyasztanunk kell-e rendszeresen gyógyteákat is? Mondjuk-e azt is? Hogy kora tavasszal a legjobb a petrezselyemtea, ha van még a kamrában, szárítva. Ezt is szilvapálinkával, mert jobban öli, takarítja, hajtja a bennünk maró mérgeket és feszültségeket. Tehermentesíti a testet és a lelket. És hogy alkalmazzunk gyümölcslé-terápiát is! Alma, citrom, vagy narancs leve mellett a leghatásosabbat, a homoktövisét! Hol találunk ilyen levét ilyenkor? Vagy szőlőlé, diólikőr, almapálinka, meggy levével, szilvalevél, kömény levével – szinte bárminek a levével – megbolondított tiszta szeszt inkább? Amitől akár szárnyaló érzéseink is lehetnek, hiszen moldvai testvéreink nagy repülőterek környékéről szállítják ezt a szeszkülönlegességet, téli időszakban, amikor ebből a kitűnő hatóanyagú, a repülők szélvédőjét tisztító alkoholos folyadékból ott többecskeket használnak.

És hogy idejében be kell szereznünk a – feketén – szinte minden itteni faluban megtalálható, kihelyezett „képviseletektől” (dugiban háznál árulóktól) ezt a kerítésszagot is, mint a pityókabor vízzel jócskán megkeresztelt, nejlonzsákos alapanyagát, a szőlőt? Mantrázzuk-e ezt is? Mert sokkal olcsóbb, mint a mindenféle százszázalékos gyümölcslévek, s mert ez is majdnem százszázalékos? S egy kis leleményességgel egy literből háromliternyi adagot is készíthetünk, vízzel, cukorral, pergelt köménnyel, vagy a már fentebb említett egyéb levekkel elegyítve, ami aztán egy tekintélyesebb család bármilyen ünnepén pár óra alatt igazán hatékonyan tehermentesíti az észet, a szívet, lelket és a szellemet. Mondanunk kell-e vajon, hogy egy párhetes ilyen kúra után azt fogjuk érezni, mintha teljesen kicserélték volna a testünket, mintha nem is a magunkéban, hanem valaki más porhüvelyében kaptunk volna szállást – átmenetileg.

Könyvbemutató

*Otthonos légkörben zajlott B. K. sz...i versíró
Csudafény című kötetének bemutatója e hó 5-én. Az sz-i H. I.
művelődési otthon kistermében
tartott olvasótalálkozót a házigazda
üdvözlő beszéde nyitotta, majd Horváth Biánka és Kopacz Gabriella,
a helyi iskola nyolcadik
osztályos tanulói olvastak fel
a költő verseiből. K. I. helyi író a szerzőhöz fűződő barátsága
kezdeteiről mesélt, majd egy huszonhat évvel
ezelőtt keltezett
és a helyi Harsonában közölt levelét, és a nemrég
napvilágot látott
kötet előszavát olvasta fel. Kedves
meglepetésként D. I. festőművész
egy, a költőt
ábrázoló portrét nyújtott át
B. K.-nak, majd
elmondta, szívesen kölcsönözte
festményeit, grafikáit mindhárom, eddig megjelent kötet
fedőlapjához. Az esemény ünnepeltje maga is
felolvasott
verseiből, majd megköszönte
a polgármesteri hivatalnak és a keretében működő
művelődési bizottságnak
a könyv
megjelenéséhez nyújtott támogatást. Egyben
ígéretet tett, hogy a
következő bemutatóra a községi központban, T-ben
kerül majd sor. Az est megható
pillanata: az
egykori Képes Lejtő irodalmi kör emléklapjának átadása,
melyet K. I. író özvegye P. Z. nyugalmazott
tanárnőnek nyújtott át, férjére,
az öt éve elhunyt
P. K.-ra, a kedves Karcsi bácsira, a település
elismert versmondójára emlékezve. A találkozó
zárásaként az iskolaigazgató osztott meg néhány
kedves emléket
a költő és az iskola együttműködéséről,
megemlítve a különböző rendezvények, versenyek,
táncfesztiválok, író-olvasó találkozók
alkalmára született verseket. A szerző örömmel dedikálta új
kötetét.*